

Sygn. akt III AUa 1406/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha (spr.)

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski

SSA Jacek Zajązkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Kamila Tomasik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016 r. w Ł.

sprawy **M. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o podjęcie wypłaty zawieszonyj emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt VIII U 4595/14,

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1406/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił M. G. prawa do wypłaty zawieszonyj emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 30 kwietnia 2012 r. W uzasadnieniu wskazał, że wypłata zawieszonyj emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. przysługuje osobom, które prawo do emerytury nabyły przed dniem 1 stycznia 2011 r. a wypłata została zawieszona od 1 października 2011 r. w związku z nierozwiązaniem stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. Decyzją z dnia 6 czerwca 2012 r. o charakterze ostatecznym ustalono prawo do emerytury od dnia 1 września 2011 r., a wypłatę świadczenia podjęto od 1 maja 2012 r., tj. od rozwiązania stosunku pracy.

W odwołaniu od w/w decyzji M. G. zarzucił naruszenie postanowień art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. i wniósł o zmianę zaskarżonyj decyzji w całości i zasądzenie od organu rentowego na rzez ubezpieczonego kosztów postępowania. W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że przepisy w/w ustawy umożliwiają wypłatę emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., a zatem także za okres wskazany we wniosku. Ponadto w sprawie wypłaty zawieszonyj świadczeń emerytalnych wypowiedział się również Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13 listopada 2012 r. o sygn. akt K 2/12, który uznał niezgodność art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Konstytucją, w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które posiadając prawo do emerytury kontynuowały zatrudnienie.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zapadło w następującym stanie faktycznym:

M. G. ur. (...), w dniu 29 września 2011 r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

Decyzją z dnia 27 listopada 2011 r. ZUS przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia 1 września 2011 r., to jest od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na fakt, że ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

W dniu 8 maja 2012 r. ustało zatrudnienie wnioskodawcy.

Decyzją z dnia 6 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę wnioskodawcy od 1 września 2011 r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek oraz podjął wypłatę świadczenia od dnia 1 maja 2012 r.

W dniu 18 grudnia 2012 r. ubezpieczony złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocną decyzją z dnia 27 listopada 2011 r., którą to decyzją Sąd przyznał emeryturę ale zawiesił jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczonego zatrudnienia. Wskazał w uzasadnieniu, że zawieszenie przez organ rentowy prawa do emerytury za okres od 1 września 2011 r. do 30 kwietnia 2012 r. było bezpodstawne. Dodał nadto, że wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. (sygn. akr 2/12) Trybunał Konstytucyjny uznał przepisy dotyczące zawieszenia świadczeń emerytalnych za niekonstytucyjne.

Decyzją z dnia 11 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił uchylecia decyzji z dnia 27 listopada 2011 r. W uzasadnieniu wskazano, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego, na który powołuje się ubezpieczony nie ma zastosowania w jego przypadku, ponieważ prawo do emerytury zostało nabyte po 31 grudnia 2010 r.

W dniu 29 września 2014 r. M. G. wniósł o przyznanie prawa do emerytury za okres od dnia 1 października 2011 r. do 30 kwietnia 2012 r. a co za tym idzie o wypłatę wyrównania emerytury zawieszanej w tym okresie wraz z odsetkami, a to na podstawie ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. W następstwie tego wniosku została wydana zaskarżona decyzja.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd Okręgowy stwierdził, że żądanie wnioskodawcy wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. jest nieuzasadnione. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz.U. z 2014 r., poz. 169), ustawa określa zasady ustalenia i wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszone na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. W myśl art. 2 pkt 1 w/ w ustawy, emerytura, o której mowa w art. 1, przysługuje emerytowi, który nabył prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. Ubezpieczony nabył prawo do emerytury z dniem 1 września 2011 r., co oznacza, że ten przepis ustawy nie ma do niego zastosowania. A zatem jego wniosek o wypłatę świadczenia jest niezasadny. Ponieważ roszczenie o odsetki jest roszczeniem akcesoryjnym, uzależnionym od świadczenia głównego fakt, że wnioskodawcy nie należy się prawo do wypłaty spornej emerytury powoduje także brak prawa do odsetek. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

W apelacji ubezpieczony zaskarżył ten wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, tj.: naruszenie postanowień art. 1 i 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., poprzez odmowę prawa do wypłaty emerytury.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za I i II instancję, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcie o kosztach procesu za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego jest niezasadna.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne jak również rozważania prawne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy odnoszące się do ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz.U. z 2014 r., poz. 169), a przedstawione przez Sąd I instancji w końcowej części uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Zauważyć bowiem należy, że Sąd Okręgowy poświęcił wiele uwagi analizie treści art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12, jednakże kwestia wpływu treści tego wyroku na uprawnienia do wypłaty emerytury odwołującego się została rozstrzygnięta prawomocną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 5 grudnia 2013r. Natomiast wniosek M. G. złożony przez jego pełnomocnika w dniu 29 września 2014r., skutkujący wydaniem będącej przedmiotem niniejszego postępowania zaskarżonej decyzji ZUS z 2 października 2014r., dotyczył tylko możliwości wypłaty emerytury wnioskodawcy zawieszony w okresie wrzesień 2011r. – kwiecień 2012 r. z mocy ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Apelacja ubezpieczonego sformułowała zarzut naruszenia prawa materialnego, to jest ustawy z 13 grudnia 2013 r. o wypłacie emerytur przez uznanie, że ustawa ta nie ma zastosowania do ubezpieczonego. Naruszenie prawa materialnego może nastąpić przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie. Błędna wykładnia, to mylne rozumienie treści przepisu. Naruszenie prawa poprzez niewłaściwe zastosowanie, to tzw. błąd subsumcji, czyli wadliwe uznanie, że ustalony w sprawie stan faktyczny odpowiada hipotezie określonej normy prawnej. Apelacja nie zdołała dowieść skuteczności postawionego w niej zarzutu.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że ustawa o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. nie ma zastosowania do ubezpieczonego skoro art. 2 ustawy stanowi, iż prawo do wypłaty zawieszony emerytury przysługuje emerytowi, który spełnia łącznie następujące warunki: 1) nabył prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r.; 2) jego prawo do emerytury zostało zawieszony na podstawie przepisów określonych w art. 1 w związku z kontynuowaniem przez niego po dniu 30 września 2011 r. zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Nie ma zatem wątpliwości, że wypłata emerytury na podstawie ustawy z 13 grudnia 2013 r. może być dokonana tylko i wyłącznie na rzecz ubezpieczonych, którzy łącznie spełniają przesłanki zawarte w cyt. art. 2 tej ustawy, a więc nie tylko wobec tych, których prawo do świadczenia zostało zawieszony na podstawie określonych przepisów ale przede wszystkim tych, którzy nabyli prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. Okolicznością niewątpliwą jest, że M. G. nabył prawo do emerytury 1 września 2011r. i tym samym nie mieści się w kategorii osób objętych działaniem ustawy z 13 grudnia 2013r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. Dlatego słusznie Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 2 października 2014r.

Z tych też względów, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.